

O perspectivă corectă a legii

23 februarie 2005

A.Graham Maxwell

Care este perspectiva corectă de unde trebuie privită legea, așa cum o folosește Dumnezeu? Dacă am fi aduși înapoi la dragoste și încredere, cum am înțelege rolul legii? Răspunsul se află în pasajul de după Galateni 3.19: "Atunci, pentru ce este legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege." Era nevoie de ea. Pavel spune deseori acest lucru, dar nicăieri mai izbitor decât în 1 Timotei 1,8. Prefața acestui verset este interesantă, să citim deci de la versetul 6: "Unii, fiindcă s-au depărtat de aceste lucruri, au rătăcit și s-au apucat de flecării. Ei vor să fie învățători ai legii și nu știu nici măcar ce spun, nici ce urmăresc."

Noi nu dorim să fim în această situație, nu? Care este adevărul despre lege? "Noi știm că legea este bună dacă cineva o întrebuințează bine." Există un fel greșit de a întrebuința legea. "Căci știm că legea nu este făcută pentru cel neprihănit, ci pentru cei fărădelege și nesupuși, pentru cei fără evlavie, necurați, pentru ucigătorii de tată și de mamă, pentru ucigătorii de oameni, pentru adulteri, pentru sodomiți, pentru vânzătorii de oameni, pentru mincinoși, pentru cei ce jură strâmb și pentru orice este împotriva învățaturii sănătoase." El spune că ele sunt "potrivit cu evanghelia slavei fericitului Dumnezeu, care mi-a fost încredințată mie."

Cred că și noi am fost însărcinați cu o corectă viziune a rolului legii lui Dumnezeu. Pavel continuă, în ceea ce noi numim capitolul 3, să explice scopul pentru care a fost adăugată legea, în faimosul verset pe care l-am discutat mai înainte, și continuă în versetul 23: "Înainte de venirea credinței (care este încredere) noi eram sub paza legii, închiși pentru credința care trebuia să fie descoperită. Astfel, legea ne-a fost un îndrumător (custode, pedagog, spune versiunea King James, dar legea nu a fost un pedagog în sensul actual al cuvântului) spre Hristos, ca să fim socotiți neprihăniți prin credință. După ce a venit credința, nu mai suntem sub îndrumătorul acesta."

Acum, dacă legea a reușit să ne aducă înapoi la Hristos, iar Hristos ne-a adus înapoi la dragoste și încredere în Dumnezeu, ca Avraam cu mult timp în urmă, "desființăm noi legea?" Cineva care este un prieten de încredere cum a fost Avraam, desființează oare legea? Nu! El nu face decât să ia legea de pe perete și de pe tablele de piatră și să o așeze acolo unde îi este locul, în minte și în inimă. Când legea este la locul ei, nu trebuie să spui oamenilor să

nu ucidă, căci oricum nu o vor face. Rușine să ne fie că a fost nevoie să ni se spună să nu facem asemenea lucruri îngrozitoare. Dar nu s-a putut altfel, și Dumnezeu a trebuit să adauge legea.

Noi avem încredere în Dumnezeu nu pentru că ni se spune să facem așa; Îl iubim pe Dumnezeu nu pentru că ni se spune să facem așa, ci pentru că Îl iubim cu adevărat. Ne iubim vecinii nu pentru că ni se spune să facem așa, ci pentru că îi iubim. Asta nu înseamnă că am desființat legea. Înseamnă că am așezat-o acolo unde este locul ei. Facem ce este drept deoarece este drept, deoarece am aflat adevărul care ne face liberi.